

[C. J. F. Sven.]

ske ikke i selve Instruksen, men andre Foranstaltninger, der kan skabe et mere sikkert Retsgrundlag. Det er jeg meget glad for, og det takker jeg den højtærede Justitsminister for, men jeg maa dog gøre den — undskyld — lidt spidse Bemærkning, at jeg synes ellers, at den højtærede Justitsminister er meget ivrig og meget initiativrig paa Strafferettens og paa Retsplejelovens Omraade, saa det er mærkeligt, at den højtærede Justitsminister ikke ogsaa paa Forhaand har forsynet os med en lille Lov i saa Henseende.

Dernæst vil jeg gerne sige til den ærede radikale Ordfører (Gunnar Fog-Petersen), at jeg troede ikke, min Beundring for den Æggedans, han i den senere Tid har udvist, naar der forelaa en Sag vedrørende Justitsministeriet, kunde stige, men efter Præstationen i Dag er den steget til uanede Højder. Jeg befandt mig, da det ærede Medlem talte, som over for et Lykkehjul, *au cadran*, paa et Marked, hvor man ser et Hjul rende rundt, og der er Gevinst hver Gang. Man staar med et Nummer i Haanden og hører dette irriterende Klik — der sidder en Staalplade foroven paa Hjulet —, saa siger man: Standser det nu ud for mit Nummer! Alt som Talen skred frem, var det flere Gange lige ved at standse ud for mit Nummer, men saa drejede Hjulet videre og gik ned til den højtærede Justitsministers Nummer. Og saa kom det op igen, og jeg glædede mig: Naa, nu er der Chance for, at det standser ud for mit Nummer! Men det kørte videre. For saa vidt *har* jeg været Vinder, for paa et givet Tidspunkt var der fuld Tilslutning til de Tanker, jeg har gjort gældende, men det svingede igen, og saa sad den højtærede Justitsminister og glædede sig og gned sig i Hænderne, nu var det ham, der skulde have Gevinsten. Atter drejede Hjulet. Hvad det ærede Medlem nu egentlig vil, var mig ikke klart. Jeg tror, Hjulet drejer rundt endnu. Det kan blive til baade det ene og det andet, men jeg trøster mig altsaa med, at der dog var Tilslutning til mig paa et vist Tidspunkt, og jeg takker for denne Tilslutning.

Hvad de stillede Dagsordener angaar, synes jeg, at den af Socialdemokratiet — formodentlig ogsaa paa Det radikale Venstres Vegne — stillede Dagsorden er da i hvert Fald helt overflødig, for naar man indskrænker sig til at tage Justitsministerens Udtalelser til Efterretning — og det er faktisk det, der sker i denne Dagsorden —, og der er udtalt Tak til den højtærede

Justitsminister baade fra den ene og den anden Side; jeg tror ogsaa, det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) var ude med en Tak til den højtærede Minister — er der ingen Grund til at sige det i en Dagsorden. Derimod forstaar jeg jo godt, at det ærede 13de tingvalgte Medlem siger som saa, at naar det nu endelig efter en lang og anstrengende Debat, ikke alene for de to Kombattanter, men ogsaa for Tingets Medlemmer, er lykkedes at naa til relativ Enighed, maa det virkelig manifesteres ved en Dagsorden. Jeg synes i og for sig ogsaa, at den højtærede Justitsminister kunde skænke det ærede 13de tingvalgte Medlem og os andre den Glæde, at vi dog fik vedtaget noget i dette Ting engang, og derfor vil jeg tillade mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme for den af det ærede Medlem foreslaaede Dagsorden.

Gunnar Fog-Petersen: Den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er stillet af det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter), kan jeg ikke anbefale til Vedtagelse, og min Begrundelse herfor falder sammen med de to Bemærkninger, den højtærede Justitsminister fremsatte derom. Derimod kan jeg anbefale det høje Ting at stemme for den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er stillet af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Ingeborg Hansen).

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) mente ikke, at denne Dagsorden indeholdt noget væsentligt, og anstillede nogle Betragtninger om, hvorledes det gik, naar et Lykkehjul var i Gang, og hvem der fik Gevinsten. Hvis det ærede Medlem ved, hvordan det gaar til med Lykkehjul, vil han vide, at ganske vist falder der nu og da en lille Gevinst til dem, der spiller, men den store Gevinst faar den, der *har* Lykkehjulet, og det er i dette Tilfælde mig, som faar Tilsagn af den højtærede Minister om, at han vil tage Spørgsmaalet om Telefonaflytning op til nærmere Overvejelse. Dette Tilsagn er jeg tilfræds med, idet jeg gaar ud fra, at der saa vil komme et godt Resultat ud deraf.

Ordføreren for Forespørgerne (Rytter): Den højtærede Justitsminister begrundede sin Stilling med, at der ved Instruksen skete en Begrænsning i en allerede i en længere Aarrække gældende Praksis. Den Praksis eksisterer ikke. Det er oplyst, at den eksisterede under Krigen og ikke senere. Det negative, at noget ikke er sket, kan ikke være en Praksis. Forholdet er